

Határozatok Tára

MELCHIOR WATHELET
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2013. július 18.¹

C-347/12. sz. ügy

**Caisse nationale des prestations familiales
kontra
Markus Wieringés
Ulrike Wiering**

(a Cour de cassation [Luxemburg] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Szociális biztonság — 1408/71 és 574/72/EGK rendelet — Családi ellátások — »Halmazódást tiltó« szabályok — Az 1408/71/EGK rendelet 12., 73. és 76. cikke — Az 574/72/EGK rendelet 10. cikke — »Elterngeld« — »Kindergeld« — Gyermeknevelési támogatás — Különbözeti kiegészítés — Azonos jellegű ellátások”

I – Bevezetés

1. A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem, amelyet 2012. július 20-án nyújtottak be a Bíróság Hivatalához, a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló uniós rendeletek, így az 1996. december 2-i 118/97/EK rendelettel² módosított és naprakésszé tett változatában a 2006. december 18-i 1992/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel³ módosított, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71/EGK rendelet (a továbbiakban: 1408/71 rendelet), és különösen 12., 73. és 76. cikkének, valamint az 1408/71 rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1972. március 21-i 574/72/EGK tanácsi rendeletnek,⁴ és különösen e rendelet 10. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.

2. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a Caisse nationale des prestations familiales (a továbbiakban: CNPF), valamint M. Wiering és U. Wiering, között az utóbbiakat második gyermekük születése folytán a Luxemburgi Nagyhercegségben megillető családi ellátásokhoz való jog terjedelme kapcsán folyamatban lévő eljárás keretében illeszkedik.

3. Lényegében a Wiering házaspár, akik családi ellátásban részesülnek Németországban (a továbbiakban: Kindergeld és Elterngeld), ahol lakóhellyel rendelkeznek, a Luxemburgi Nagyhercegségben, M. Wiering munkavégzésének helyén a német és a luxemburgi családi ellátások különbözetének megfelelő különbözeti kiegészítést kér.

1 — Eredeti nyelv: francia.

2 — HL L 28., 1. o.

3 — HL L 392., 1. o.

4 — HL L 74., 1. o.

4. A CNPF és a Wiering házaspár álláspontja eltér azon német családi ellátások tekintetében, amelyeket figyelembe kell venni az esetleges különbözeti kiegészítés kiszámítása során, hiszen míg a CNPF azt állítja, hogy abba bele kell számítani a német Kindergeldet és Elterngeldet, a Wiering házaspár úgy véli, hogy az Elterngeld más jellegű ellátás, és azt e körből ki kell zárni.

II – Jogi háttér

A – Az uniós szabályozás

1. Az 1408/71 rendelet

5. Az 1408/71 rendelet 1. cikkének u) pontja kimondja:

- „i. »családi ellátások«: valamennyi természetbeni vagy pénzbeli ellátás a [...] különleges szülési ellátások és örökbecsületi támogatások kivételével, amely célja a 4. cikk (1) bekezdésének h) pontjában előírt jogszabályok szerinti családi kiadások fedezése [...];
- ii. »családi támogatások« kizárólag a családtagok száma és szükség esetén a családtagok életkora alapján rendszeres időszakonként fizetendő pénzbeli ellátás.”

6. Az 1408/71 rendeletnek „A rendelet alkalmazási köre” című 4. cikke ekképp rendelkezik:

„(1) Ezt a rendeletet a következő szociális biztonsági ágakra vonatkozó valamennyi jogszabályra kell alkalmazni:[...]

h) családi ellátások.

[...]”

7. Az említett rendelet „Az ellátások halmozódásának tilalma” címet viselő 12. cikkének szövegezése a következő:

„(1) E rendelet nem adhat és nem tarthat fenn ugyanazon kötelező biztosítási idő alatt több, azonos jellegű ellátáshoz való jogosultságot. [...]

[...]”.

8. Az 1408/71 rendelet 73. cikke, amely azon munkavállalókra vagy önálló vállalkozókra vonatkozik, akiknek családtagjai az illetékes államtól eltérő tagállamban rendelkeznek lakóhellyel, előírja, hogy:

„Egy tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozó munkavállaló vagy önálló vállalkozó jogosult más tagállam területén lakóhellyel rendelkező családtagjai után az előbbi tagállam jogszabályai szerinti családi ellátásokra, mintha családtagjai ezen állam területén rendelkeznének lakóhellyel [...]”.

9. Ugyanezen rendeletnek „Az illetékes állam jogszabályai és a családtagok lakóhelye szerinti tagállam jogszabályai alapján családi ellátásokra való jogosultságok halmozódására vonatkozó elsőbbségi szabályok” című 76. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ha ugyanazon időszak folyamán ugyanazon családtag után és valamely foglalkozás folytatásának indokával a családi ellátásokat a családtagok lakóhelye szerinti tagállam jogszabályai írják elő, a másik tagállam jogszabályaival összhangban járó családi ellátásokra való jogosultságot – ha a 73. vagy 74. cikk ezt előírja – az első tagállam jogszabályaiban előírt összeg erejéig felfüggesztik.”

2. Az 574/72 rendelet

10. Az 574/72/EGK rendelet 7–10. cikke tartalmazza az 1408/71 rendelet 12. cikkének végrehajtási rendelkezéseit.

11. Az 574/72 rendelet 10. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1)

- a) Az egyik tagállam olyan jogszabályai szerint járó ellátásokra vagy családi támogatásokra való jogosultságot, amely jogszabályok szerint a fenti ellátásokra vagy támogatásra vonatkozó jogosultság megszerzésének nem feltétele a biztosítási, szolgálati vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi idő, a fenti ellátások összegéig felfüggesztik, ha ugyanarra az időszakra és ugyanarra a családtagra vonatkozóan az ellátások csak egy másik tagállam nemzeti jogszabályai értelmében vagy a rendelet 73., 74., 77. vagy 78. cikkének alkalmazásában járnak.
- b) Ha azonban a keresőtevékenységet az első tagállam területén folytatják:
 - i. a kizárólag egy másik tagállam nemzeti jogszabályai vagy a rendelet 73. vagy 74. cikke szerint családi ellátásokra jogosult személynek vagy az ellátások igénybevételére jogosult személynek járó ellátások esetén a kizárólag a fenti másik tagállam nemzeti jogszabályai vagy a fenti cikkek szerint járó családi ellátásokra való jogosultságot a családtag lakóhelye szerinti tagállam jogszabályaiban előírt családi ellátások összegéig felfüggesztik. A családtag lakóhelye szerinti tagállam által fizetett ellátások költségét e tagállam viseli;[...]

B – A luxemburgi nemzeti jogi háttér

12. A Bíróság 2013. március 5-én a Bíróság eljárási szabályzatának 101. cikke alapján felvilágosításkérést intézett a kérdést előterjesztő bírósághoz. Arra hívta fel a kérdést előterjesztő bíróságot, hogy pontosabban írja le a luxemburgi családi ellátásokat, és azok odaítélésének feltételeit. A kérdést előterjesztő bíróság 2013. április 29-i levelében jelezte, hogy az alapügyben szóban forgó luxemburgi családi ellátások a családi támogatások, valamint a gyermeknevelési támogatás, hozzáátve, hogy a szülői szabadságra járó térítés nem képezi az előtte folyamatban lévő jogvita tárgyát, mivel M. Wiering és U. Wiering erre vonatkozó kifogásait elfogadhatatlannak nyilvánították.

1. A családi támogatások

13. A kérdést előterjesztő bíróság szerint a családi támogatások mechanizmusa a nemzeti jövedelem egy részének a gyermekek javára történő újraelosztását végzi a társadalmi szolidaritás elve alapján. Hozzáteszi, hogy a családi támogatások nem tekinthetők a gyermekeket eltartó személy keresetkiegészítésének, hanem azoknak saját céljuk van, különösen a támogatások összegének valamennyi gyermek vonatkozásában, szüleik foglalkozási helyzetétől függetlenül történő egységesítése óta. E cél elérésének biztosítása érdekében a jogalkotó megteremtette a gyermekek családi támogatásokhoz való személyes jogát.

14. A társadalombiztosításról szóló törvény „Odaítélési feltételek” című 269. cikkének első bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„Családi támogatásokra jogosult a jelen fejezetben szereplő feltételek mellett

- a) saját jogán a ténylegesen és folyamatosan Luxemburgban tartózkodó és ott bejelentett lakóhellyel rendelkező gyermek;

[...]”.

15. A társadalombiztosításról szóló törvény 271. cikkének első bekezdése szerint a támogatás a születés hónapjától a betöltött 18. évig jár. A társadalombiztosításról szóló törvény 271. cikkének harmadik bekezdése szerint a családi támogatásokhoz való jog legfeljebb a 27. év betöltéséig fennmarad az olyan középiskolai és szakközépiskolai tanulók esetében, akik elsődlegesen tanulmányaikkal foglalkoznak.

2. A gyermeknevelési támogatás

16. A társadalombiztosításról szóló törvény 299. cikkének (1) bekezdése szerint:

„A gyermeknevelési támogatás kérelemre azt illeti meg, aki:

- a) a Luxemburgi Nagyhercegségben rendelkezik bejelentett lakóhellyel, és ténylegesen ott tartózkodik, vagy keresőtevékenysége folytán kötelezően a luxemburgi szociális biztonsági rendszer biztosítottja, és a közösségi rendeletek hatálya alá tartozik;
- b) háztartásában egy vagy több olyan gyermeket nevel, akikre tekintettel a kérelmező [vagy nem különélő házastársa vagy élettársa] családi támogatásokban részesül, és akik az utóbbi vonatkozásában teljesítik [a társadalombiztosításról szóló törvénynek a családtagok csoportjának meghatározásáról szóló] 270. cikk[é]ben előírt feltételeket;
- c) elsődlegesen a gyermekek családi háztartáson belül történő nevelésével foglalkozik, és nem folytat keresőtevékenységet vagy nem részesül keresetpótló jövedelemben.”

17. A 2013. június 6-án tartott tárgyaláson a CNPF pontosította, hogy a feltételek kumulatívak.

18. A társadalombiztosításról szóló törvény 299. cikkének (2) bekezdése alapján „az (1) bekezdés c) pontjától eltérve kérheti a támogatást az a személy is, aki egy vagy több keresőtevékenységet folytat, vagy keresetpótló jövedelemben részesül, és aki a végzett munka időtartamától függetlenül nem különélő házastársával együtt vagy azon személlyel együtt, akivel háztartási életközösségben él, olyan jövedelemmel rendelkezik, [amely nem halad meg egy meghatározott összeget]”.

19. A társadalombiztosításról szóló törvény 299. cikkének (3) bekezdése alapján:

„Az (1) bekezdés c) pontjában és a (2) bekezdésben szereplő feltételtől eltérően jövedelmétől függetlenül kérheti a gyermeknevelési támogatás felét, aki

- a) egy vagy több keresőtevékenységet részmunkaidőben folytat, és elsődlegesen legalább a rendes munkaidő felének megfelelő időtartamban a gyermekek családi háztartáson belül történő nevelésével foglalkozik [...].

[...]”

20. A társadalombiztosításról szóló törvény 304. cikke alapján:

„A gyermeknevelési támogatást fel kell függeszteni az ugyanazon gyermekek tekintetében járó, azonos jellegű, nem luxemburgi ellátások mértékéig.

[...], nem jár, ha az egyik szülő ugyanazon gyermekek tekintetében a jelen könyv VI. fejezetében szabályozott, szülői szabadságra járó térítésben, vagy a szülői szabadságra tekintettel fizetett nem luxemburgi ellátásban részesül. [...].”

C – A német nemzeti jogi háttér

21. A Bíróság 2013. március 19-én a Bíróság eljárási szabályzatának 101. cikke alapján felhívta a német kormányt arra, hogy pontosítsa a Kindergeld és az Elterngeld odaítélésnek Németországban fennálló céljait és feltételeit. A Bíróság Hivatalához 2013. április 17-én benyújtott levelében a német kormány az alábbi információkat szolgáltatotta az említett ellátások vonatkozásában.

1. A Kindergeld

22. A Kindergeld, ahogyan az a jövedelemadóról szóló német törvény (Einkommensteuergesetz, a továbbiakban: EStG) 31. cikkében szerepel, a családi kiadások fedezésére, és ily módon a gyermek minimális létfenntartási szintjének biztosítására irányul.

23. Az EStG 62. cikkének (1) bekezdése szerint a jogosultnak (általában a szülőnek) lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel kell rendelkeznie Németországban, vagy korlátlanul adóztathatónak, illetve ilyenként kezelhetőnek kell lennie Németországban. A gyermeknek az Európai Unió valamely tagállamában, Svájcban, Izlandon, Liechtensteinben vagy Norvégiában kell lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel rendelkeznie.

24. Az EStG 32. cikkének (4) bekezdése alapján a Kindergeld szempontjából a gyermeket számításba veszik tizennyolcadik születésnapjáig minden egyéb feltétel nélkül, vagy huszonegyedik születésnapjáig, amennyiben nem folytat keresőtevékenységet, és munkakeresőként valamely nemzeti foglalkoztatási hivatalnál (Agentur für Arbeit im Inland) nyilvántartásba vették, vagy huszonötödik születésnapjáig, ha képzésben vesz részt, vagy elismert önkéntes szolgálatot teljesít, végül életkori korlát nélkül, ha testi vagy szellemi fogyatékoság miatt nincs abban a helyzetben, hogy magáról gondoskodni tudjon.

25. A Kindergeld összege az EStG 66. cikke (1) bekezdésének első mondata alapján jelenleg havi 184 euró az első két gyermek mindegyike esetében, 190 euró a harmadik, és 215 euró minden további gyermek esetében, függetlenül a családtagok jövedelmétől és vagyonától, ahol a szülők keresőtevékenysége csak olyan külföldi szülők esetében vehető figyelembe, akik nem élhetnek a szabad mozgás jogával.

2. Az Elterngeld

26. Az Elterngeldről és az anyaságról és apaságról szóló szövetségi törvény (Bundeselterngeld- und Elternzeitgesetz, a továbbiakban: BEEG) 1. cikkének (1) bekezdése szerint az Elterngeldre jogosult mindenki, aki Németországban rendelkezik lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel, aki gyermekével egy háztartásban lakik, e gyermekről gondoskodik és neveli, továbbá nem végez teljes munkaidőben keresőtevékenységet.⁵ Az Elterngeld a gyermek születésétől 14 hónapos koráig folyósítható.⁶

27. Az Elterngeld a gyermek születése előtt folytatott keresőtevékenységből származó jövedelem 67%-ának felel meg. Legfeljebb havi 1800 eurós összegben azon egész hónapokra folyósítják, amelyek során a jogosult nem részesült keresőtevékenységből származó jövedelemben.

5 — Nem tekinthető teljes munkaidőben kereső tevékenységet végzőnek az, akinek a munkaideje havi átlagban nem haladja meg a heti 30 órát (a BEEG 1. cikkének (6) bekezdése).

6 — Ha mindkét szülő teljesíti az odaítélési feltételeket, egymás között megállapodnak a havi kifizetések megosztásáról. Az egyik szülő legalább 2 hónapig és legfeljebb 12 hónapig részesül Elterngeldben. Az egyik szülő egyedül részesül 14 havi támogatásban, ha többek között egyedül gyakorolja a szülői felügyeleti jogot vagy a felügyeleti jogot.

28. Amennyiben a születést megelőző tevékenységből származó jövedelem nem éri el az 1000 eurót, a 67%-os arány a BEEG 2. cikke (2) bekezdése első mondatának alkalmazásával 0,1%-kal nő azon különbség minden 2 eurója után, amellyel az említett jövedelem alacsonyabb 1000 eurónál, és mindez egészen 100%-ig. Amennyiben a születést megelőző tevékenységből származó jövedelem meghaladta az 1200 eurót, a 67%-os arány a BEEG 2. cikke (2) bekezdése második mondatának alkalmazásával 0,1%-kal csökken azon különbség minden 2 eurója után, amellyel az említett jövedelem nagyobb 1200 eurónál, és mindez egészen 65%-ig. Az Elterngeld a BEEG 2. cikke (4) bekezdésének első mondata alapján legalább 300 eurót tesz ki ugyanezen törvény 2. cikke (4) bekezdésének második mondata szerint még abban az esetben is, ha a jogosult egyáltalán nem rendelkezett keresőtevékenységből származó jövedelemmel a gyermek születése előtt. A 300 eurós minimumösszeg folyósítása idején a jogosult nem folytathat teljes munkaidőben keresőtevékenységet.⁷

III – Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

29. A kérdést előterjesztő bíróság általi ellenőrzés függvényében az ügy tényállása a Bíróság rendelkezésére álló iratokból következően az alábbiak szerint foglалható össze.

30. M. és U. Wiering Németországban rendelkeznek lakóhellyel, ahol U. Wiering dolgozik, míg házastársa Luxemburgban dolgozik.

31. Második gyermekük 2007. május 12-i születését követően U. Wiering 2007. május 13. és július 16. között szülési szabadságon, majd 2007. július 17. és 2008. május 11. között szülői szabadságon volt. A szülői szabadság idején U. Wiering Németországban Elterngeldben részesült. M. és U. Wiering mindegyik gyermekük után születésüktől kezdve Kindergeldben részesültek.

32. 2007. október 12-én M. Wiering a két gyermeke után járó ellátások vonatkozásában kérte a CNPF-től a 2007. július 1-je és 2008. május 31-e közötti időszak tekintetében különbözeti kiegészítés kifizetését, amely megfelel a Németországban kifizetett családi ellátások és a luxemburgi jogban szabályozott ellátások közötti különbségnek.

33. A CNPF igazgatótanácsa 2008. áprilisi 17-i határozatával elutasította a különbözeti kiegészítés M. és U. Wiering részére történő kifizetését azzal az indokkal, hogy a Németországban kapott ellátások, azaz a Kindergeld és az Elterngeld a szóban forgó időszakban meghaladták a luxemburgi jogszabályban szereplő ellátásokat, így a családi támogatásokat és a gyermeknevelési támogatást.

34. Megjegyzem, hogy a tárgyaláson a CNPF képviselője kijelentette, hogy a Wiering házaspár nem kérte a gyermeknevelési támogatást, amelyet tehát hivatalból figyelembe vettek a különbözeti kiegészítés CNPF általi kiszámítása során. Egyébiránt a társadalombiztosításról szóló törvény 304. cikke alapján úgy tűnik, hogy a Wiering házaspár akkor sem lett volna jogosult e támogatásra, ha kérte volna, aminek az ellenőrzése a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

35. 2008. augusztus 25-én M. és U. Wiering keresetet terjesztett elő a 2008. április 17-i határozat ellen a Conseil arbitral des assurances sociales előtt, amely azt 2009. július 31-én megalapozatlannak nyilvánította.

36. Az M. és U. Wiering által 2009. szeptember 9-én benyújtott fellebbezés alapján a Conseil supérieur de la sécurité sociale (a továbbiakban: CSSS) 2011. március 16-i ítéletével megváltoztatta a Conseil arbitral des assurances sociales 2009. július 31-i ítéletét, és kimondta, hogy M. és U. Wiering jogosult a különbözeti kiegészítés folyósítására két gyermekük tekintetében a 2007. július 1-je és 2008. május 31-e közötti időszakban.

⁷ — Lásd a jelen indítvány 5. lábjegyzetét.

37. A CSSS megállapította, hogy „kizárólag az ugyanazon családtag részére járó családi ellátások” (a jelen esetben a gyermek részére járók, még ha szülők részére is folyósítják azokat) vehetők figyelembe a különbözeti kiegészítés számítása során, ami nem valósul meg az Elterngeld esetében, amely azon családtagnak jár, aki a gyermekek nevelésével foglalkozik, és nem maguknak a gyermekeknek. A CSSS szerint a CNPF tehát tévesen vette figyelembe az U. Wiering által kapott Elterngeldet és utasította el ennek alapján a különbözeti kiegészítésnek a két gyermek után történő kifizetését.

38. A CNPF semmisségi kérelmet nyújtott be a fent említett 2011. május 20-i ítélet ellen négy jogalapra hivatkozva, amelyek közül a második, a harmadik és a negyedik az 574/72 rendelet 10. cikke (1) bekezdése a) pontja i. alpontja, ugyanezen rendelet 10. cikke (3) bekezdése és az 1408/71 rendelet 76. cikke (1) bekezdése alkalmazásának megtagadásán, megsértésén, illetve téves értelmezésén alapul. A CNPF azt kifogásolja a CSSS ítéletében, hogy az az uniós jog megsértésével nem vette figyelembe az Elterngeldet a különbözeti kiegészítés kiszámítása során, azzal az indokkal, hogy e támogatás az anyát illeti meg és az ő részére fizetik ki, és hogy e számítás során csak a gyermekeknek járó támogatásokat kell figyelembe venni, még abban az esetben is, ha azokat ténylegesen a szülőknek folyósítják.

39. E feltételek mellett, mivel kétségei támadtak a tekintetben, hogy mely családi támogatásokat kell figyelembe venni a különbözeti kiegészítés kiszámítása során, a Cour de cassation (Luxemburg) 2012. július 12-én az eljárás felfüggesztéséről határozott, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„A[z] [...] 1408/71[...] rendelet [...] 1. cikke u) pontja i. alpontjának és 4. cikke (1) bekezdése h) pontjának, valamint az [...] 574/72[...] rendelet 10. cikke b) pontja i. alpontjának megfelelően az esetlegesen járó különbözeti támogatás összegének a munkavégzés helye szerinti állam hatáskörrel rendelkező hatósága által végzett kiszámításánál figyelembe kell-e venni – mint azonos jellegű családi ellátást – valamennyi, a migráns munkavállaló családja által a tartózkodási hely szerinti államban kapott ellátást, a jelen ügyben a német jogszabályok által előírt [»Elterngeld«-et] és [»Kindergeld«-et]?”

IV – A bíróság előtti eljárás

40. A tárgyaláson írásbeli és szóbeli észrevételeket terjesztett elő M. Wiering és U. Wiering, a CNPF, valamint az Európai Bizottság.

41. M. és U. Wiering álláspontja szerint a különbözeti kiegészítés összegének kiszámítása során kizárólag az azonos jellegű ellátásokat kell figyelembe venni. Mivel úgy vélik, hogy az Elterngeld és a Kindergeld nem azonos jellegű, az Elterngeldet szerintük nem kell figyelembe venni a különbözeti kiegészítés kiszámítása során. M. és U. Wiering szerint gyermekeik a Kindergeld kizárólagos jogosultjai, míg U. Wiering az Elterngeld egyedüli jogosultja, amelyet ily módon az azon szülő részére fizetett keresetpótló juttatásnak kell tekinteni, aki ideiglenesen felhagy keresőtevékenysége teljes vagy részleges folytatásával annak érdekében, hogy kizárólagosan vagy túlnyomó részben gyermeke vagy gyermekei nevelésével foglalkozzon.

42. A CNPF úgy véli, hogy az 1408/71 rendelet nem tesz nyilvánvaló különbséget a családi ellátások között azok jogosultja vagy kedvezményezettje alapján. A CNPF szerint nem lehet egyidejűleg azt állítani, hogy az Elterngeld az 1408/71 és az 574/72 rendelet hatálya alá tartozó olyan ellátás, amely elkülönül a szülési vagy örökbefogadási különös támogatásoktól,⁸ és egyben elutasítani annak a különbözeti kiegészítés számítása során történő figyelembevételét azzal az indokkal, hogy ezen ellátást csak „a gyermekek nevelésével foglalkozó családtagnak, a jelen esetben a feleségnek, és nem maguknak a gyermekeknek vagy rájuk tekintettel ítélik oda”.

⁸ — Lásd az 1408/71 rendelet 1. cikke u) pontjának i. alpontját.

43. A Bizottság rámutat, hogy a jelen ügyben szóban forgó ellátások „családi” jellege soha nem volt kétséges. A Bizottság szerint, amely a Feyerbacher-ügyben hozott ítéletre⁹ hivatkozik, az Elterngeld olyan szülői támogatás, amelyet azon személynek ítélnék oda, aki maga látja el gyermeke vagy gyermekei felügyeletét és nevelését, és ily módon igen hasonló célra irányul, mint a Hoever és Zachow egyesített ügyekben¹⁰ szóban forgó gyermeknevelési támogatás. A fent hivatkozott ügyben a Bíróság kimondta, hogy az ilyen támogatás valóban „családi ellátásnak” minősül, és célja a családi kiadások fedezése az 1408/71 rendelet 1. cikke u) pontjának i. alpontja értelmében, és hogy pontosabban a gyermeknek adott nevelés díjazására, és a felügyelet és nevelés egyéb kiadásainak fedezésére, és adott esetben a teljes munkaidőben végzett keresőtevékenységből származó jövedelemről való lemondás pénzügyi következményeinek enyhítésére irányul. A Bizottság úgy véli, hogy az ítélkezési gyakorlatból következően a szülői szabadság alatt pályafutásukat megszakító munkavállalók részére bizonyos feltételekkel odaítélt támogatásokat az 1408/71 rendelet 1. cikke u) pontjának i. alpontja és 4. cikke (1) bekezdésének h) pontja értelmében családi ellátásoknak kell tekinteni.

44. A tárgyaláson a Bizottság visszavonta az írásbeli észrevételeiben kifejtett azon érvelését, amely szerint, mivel U. Wiering megszakította pályafutását szülői szabadsága alatt, az alkalmazandó rendelkezés az 574/72 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének a) pontja azzal a következménnyel, hogy az elsődleges illetékességgel rendelkező tagállam a Luxemburgi Nagyhercegség, és nem a Németországi Szövetségi Köztársaság, ami a Luxemburgi Nagyhercegségben esetlegesen fizetendő különbözeti kiegészítés kérdését teljesen tárgyalanná tette.

45. Az a kérdés, hogy U. Wiering teljesen megszakította-e keresőtevékenységét szülői szabadsága alatt – amely körülmény a felek között vitatott – a jelen esetben közömbös. Mindannyian egyetértenek ugyanis abban, hogy ezen időszakban semmi esetre sem veszítette el a Trier városánál élvezett tisztviselői jogállását, tehát munkavállalói minőségét. Ennek következtében a jelen ügyre alkalmazhatóvá válik az 574/72 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének b) pontja, és a Németországi Szövetségi Köztársaság lesz az elsődleges illetékességgel rendelkező tagállam, ami egyébiránt megfelel azon feltételezett helyzetnek, amelyen az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés alapul.

46. Hozzáteszem, hogy abszurd lenne nem munkavállalónak tekinteni azt az anyát, aki szülői szabadsága alatt megszakítja keresőtevékenységét.¹¹ Ahhoz, hogy U. Wiering Németországban Elterngeldben részesüljön, meg kell szakítania, vagy korlátoznia kell keresőtevékenységét.¹² Ilyen esetben, ha például U. Wiering megszakítaná kereső tevékenységét, az 574/72 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének a) pontja válna alkalmazandóvá, mivel nem lenne többé munkavállaló. Ennek következtében a Németországi Szövetségi Köztársaság elveszítené elsődleges illetékességgel rendelkező tagállam jogállását, és többé nem kellene Elterngeldet fizetnie, és mindez újra megváltozna, ha U. Wiering részmunkaidőben dolgozna tovább.¹³

9 — A C-62/11. sz. ügyben 2012. július 19-én hozott ítélet.

10 — Lásd a C-245/94. és C-312/94. sz. egyesített ügyekben 1996. október 10-én hozott ítéletet (EBHT 1996., I-4895. o.).

11 — A Bíróság a C-543/03. sz., Dodl és Oberhollenzer ügyben 2005. június 7-én hozott ítéletének (EBHT 2005., I-5049. o.) 34. pontjában kimondta, hogy az a személy rendelkezik az 1408/71 rendelet értelmében vett „munkavállalói” minőséggel, aki biztosítva van akár egyetlen kockázat ellen is, akár kötelezően, akár szabadon választható biztosítás keretében, az e rendelet 1. cikkének a) pontjában említett általános vagy külön szociális biztonsági rendszerben, függetlenül attól, hogy munkaviszonyban áll-e.

12 — Lásd a jelen indítvány 26. pontját.

13 — Lásd az 574/72 rendelet 10. cikke (1) bekezdése b) pontjának i. alpontját.

V – Elemzés

47. A kérdést előterjesztő bíróság által előterjesztett kérdés arra vonatkozik, hogy a migráns munkavállaló családja által a lakóhelye szerinti tagállamban kapott valamennyi családi ellátást (a jelen ügyben a Wiering családnak Németországban kifizetett Kindergeldet és Elterngeldet) azonos jellegüként kell-e figyelembe venni az egyik szülő munkahelye szerinti tagállam (a jelen esetben a Luxemburgi Nagyhercegség) által esetlegesen fizetendő különbözeti kiegészítés számítása során az 1408/71 rendelet 1. cikke u) pontja i. alpontjának, 4. cikke (1) bekezdése h) pontjának, 12. és 76. cikkének, valamint az 574/72 rendelet 10. cikke b) pontja i. alpontjának megfelelően.

A – A „halmozás” és a „különbözeti kiegészítés” fogalma a családi ellátások területén

48. Az előterjesztett kérdés szövegezésére tekintettel előjáróban pontosítani kell az 1408/71 rendelet vonatkozásában a halmozás és a különbözeti kiegészítés fogalmát a családi ellátások összefüggésében.

49. Az 1408/71 rendelet 73. cikke kimondja, hogy a munkavállaló ugyanúgy jogosult a más tagállam területén lakóhellyel rendelkező családtagjai után a munkahely tagállamának jogszabályai szerinti családi ellátásokra, mintha családtagjai ezen állam területén rendelkeznének lakóhellyel. E rendelkezés célja a migráns munkavállalók számára a családi támogatások igénybevételének megkönnyítése a munkavállalásuk helye szerinti államban azon esetekben, amikor a családjuk nem tartott velük ezen államba.¹⁴

50. Abban a feltételezett esetben azonban, ha ugyanazon időszak során ugyanazon családtag vonatkozásában mind a családtagok lakóhelye szerinti tagállam, mind pedig a migráns munkavállaló munkahelye szerinti tagállam jogszabályai családi ellátásokról rendelkeznek az 1408/71 rendelet 12. és 76. cikke, valamint az 574/72 rendelet 10. cikke pontos szabályokat ír elő a családi támogatások kifizetésére elsődleges illetékességgel rendelkező tagállam meghatározása céljából a jogosulatlan halmozás elkerülése érdekében.

51. Az 1408/71 rendelet huszonhetedik preambulumbekkezdésében szereplő ellátások jogosulatlan halmozása elkerülésének céljával összhangban ugyanezen rendelet „Az ellátások halmozódásának tilalma” című 12. cikkének (1) bekezdése többek között előírja, hogy a rendelet „nem adhat és nem tarthat fenn ugyanazon kötelező biztosítási idő alatt több, azonos jellegű ellátáshoz való jogosultságot”.¹⁵

52. Tekintettel arra, hogy az 1408/71 rendelet 12. cikke e rendeletnek az általános rendelkezésekre vonatkozó I. címében található, az e rendelkezésben kimondott elvek alkalmazandók az említett rendelet 76. cikkében¹⁶ és az 574/72 rendelet 10. cikkében¹⁷ szereplő, a családi ellátásokra vagy támogatásokra való jogosultságok halmozódására vonatkozó elsőbbségi szabályokra.

14 — Lásd különösen a C-16/09. sz. Schwemmer-ügyben 2010. október 14-én hozott ítélet (EBHT 2010., I-9717. o.) 41. pontját.

15 — Lásd ebben az értelemben az anyasági ellátásokkal kapcsolatos 143/79. sz. Walsh-ügyben 1980. május 22-én hozott ítélet (EBHT 1980., 1639. o.) 15. pontját.

16 — Az 1408/71 rendelet 76. cikke rendelkezik a családi ellátásokhoz való jogosultságnak az 1408/71 rendelet 73. cikke alkalmazásával a munkavégzés helye szerinti tagállamban történő felfüggesztéséről, ha a lakóhely szerinti tagállam az érdekelt kereső tevékenysége jogcímén családi ellátásokat nyújt. Lásd ebben az értelemben a C-153/03. sz. Weide-ügyben 2005. július 7-én hozott ítélet (EBHT 2005., I-6017. o.) 20–22. pontját).

17 — A Wiering-ügyre alkalmazandó (1) cikke b) pontjának i. alpontja pontosítja, hogy a lakóhely szerinti tagállam által fizetett támogatásokra való jogosultság megelőzi a foglalkoztatás szerinti tagállam által fizetett támogatásokra való jogosultságot, amelyeket ezért fel kell függeszteni. Lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Weide-ügyben hozott ítélet 28. pontját.

53. Mindazonáltal a Ferraioli-ügyben¹⁸ hozott ítéletében a Bíróság emlékeztetett arra, hogy a Szerződéseknek a munkavállalók szabad mozgásának megteremtésére irányuló célja meghatározza az 1408/71 rendelet rendelkezései értelmezésének feltételeit, és hogy e rendelet 76. cikke nem alkalmazható oly módon, hogy az egyik tagállamban járó támogatásoknak a másik tagállamban nyújtott támogatásokkal való helyettesítése útján megfossza a munkavállalót az előnyösebb támogatások kedvezményétől. A Bíróság szerint az 1408/71 rendeletet életre hívó elvek megkövetelik, hogy amennyiben a lakóhely szerinti tagállam által nyújtott ellátások összege alacsonyabb a másik kifizető állam által odaítélt támogatásokénál, a munkavállaló megőrizze a magasabb összeg kedvezményét, és jogosult legyen arra, hogy az utóbbi állam szociális intézményei terhére a két ellátás összege közötti különbözettel egyenlő kiegészítést kapjon.¹⁹

54. A családi ellátások halmozódásának tilalmára vonatkozó szabályok alkalmazási feltételeit az uniós jogalkotó úgy határozta meg, hogy többek között rendelkezett a lakóhely és a munkavégzés helye szerinti tagállamok intézményei közötti információcseréről a szóban forgó ellátások és azok összegeinek összehasonlítása céljából az esetleges különbözeti kiegészítés összege meghatározásának lehetővé tétele érdekében.²⁰

B – „Azonos jellegű” ellátások

55. Tekintettel arra, hogy az 1408/71 rendelet 12. cikke úgy rendelkezik, hogy csak az ugyanazon időszakra vonatkozó több, azonos jellegű ellátáshoz való jogosultság²¹ minősül jogosulatlan halmozásnak, a különbözeti kiegészítés folyósításához való jog meghatározása a jelen ügyben megköveteli a szóban forgó ellátások jellegének előzetes ellenőrzését.

56. Másképpen fogalmazva kizárólag az azonos jellegű családi ellátások összehasonlíthatók és nem halmozhatók. Ezzel szemben, mivel a kedvezményezett a két ellátás közül a magasabb összegűre jogosult, különbözeti kiegészítést fizetnek a részére, ha az elsődleges illetékességgel rendelkező tagállam által odaítélt ellátás ezen összegnél kisebb.

57. Úgy vélem, hogy az e területre vonatkozó állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az ellátások jellegének különösen az 1408/71 rendelet 12. cikke (1) bekezdése alkalmazásának céljából történő vizsgálata szükségszerűen két vonulatot foglal magában: az első az ellátások céljaihoz és jellemzőihez kapcsolódik, a másik pedig az említett ellátások kedvezményezettjeinek azonosításához kötődik.

58. A Bíróság a Knoch-ügyben²² hozott ítéletében kimondta, hogy a szociális biztonsági ellátásokat a különböző nemzeti jogszabályokra jellemző sajátosságoktól függetlenül azonos jellegűnek kell tekinteni, amennyiben tárgyuk és céljuk, valamint kiszámításuk alapjuk és odaítélésük feltételei azonosak. Ezzel szemben a tisztán formai jellemzők nem lehetnek relevánsak az ellátások megkülönböztetése során.

18 — A 153/84. sz. ügyben 1983. április 23-án hozott ítélet (EBHT 1983., 1401. o.).

19 — Lásd a fent hivatkozott Ferraioli-ügyben hozott ítélet 16–18. pontját. Lásd még a 24/88. sz. Georges-ügyben 1989. június 27-én hozott ítélet (EBHT 1989., 1905. o.) 11–13. pontját, a C-168/88. sz. Dammer-ügyben 1989. december 14-én hozott ítélet (EBHT 1989., 4553. o.) 25. pontját és a C-119/91. sz. Mc Menamin-ügyben 1992. december 9-én hozott ítélet (EBHT 1992., I-6393. o.) 26. pontját.

20 — Lásd többek között az 1408/71/EGK rendelet 76. cikkének alkalmazásáról szóló, 1990. október 10-i 91/425/EGK 147. határozatot (HL L 235, 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 438. o.). Lásd még a családi ellátások és a családi támogatások halmozódására vonatkozóan az 1408/71/EGK rendelet 76. cikkének, 79. cikke (3) bekezdésének és az 574/72/EGK rendelet 10. cikke (1) bekezdésének értelmezéséről szóló, 2006. április 7-i 2006/442/EK 207. határozatot (HL L 175., 83. o.).

21 — Az alapügyben szóban forgó időszak nem vitatott. 2007. július 1-jétől 2008. május 31-ig tart.

22 — A C-102/91. sz. ügyben 1992. július 8-én hozott ítélet (EBHT 1992., I-4341. o.).

59. Mindazonáltal, teszi hozzá a Bíróság, a nemzeti szociális biztonsági rendszerek közötti számos különbséget figyelembe véve a kiszámítási alapok és az odaítélési feltételek közötti teljes hasonlóság megkövetelése azzal a következménnyel járna, hogy a halmozás 12. cikkben foglalt tilalmának alkalmazási köre jelentősen csökkenne. E hatás ellentétes lenne e tilalom céljával, ami a szociális ellátások jogosulatlan halmozásának elkerülése.²³

60. Ezenkívül a Dammer-ügyben²⁴ hozott ítéletben a Bíróság úgy vélte, hogy az 1408/71 rendelet 12. cikke (1) bekezdésének szövegéből következik, hogy akkor áll fenn halmozás, ha a családi ellátásokra való jogosultság két eltérő személy, a jelen esetben két szülő esetében, ugyanazon gyermek javára áll fenn. Az 1408/71 rendeletben a családi ellátások halmozását szabályozó rendelkezések szelleme, valamint a halmozás esetére abban előírt megoldások szintén bizonyítják, hogy a 12. cikk célja annak megakadályozása, hogy a családi ellátás közvetlen kedvezményezettje, azaz a munkavállaló, és annak közvetett kedvezményezettjei, azaz a munkavállaló családtagjai, egyidejűleg részesülhessenek két azonos jellegű ellátásból.²⁵

C – A szóban forgó ügyre történő alkalmazás

1. A luxemburgi családi támogatások és a német Elterngeld

61. Emlékeztetni kell arra, hogy a jelen ügyben csak akkor kell a Luxemburgi Nagyhercegségnek különbséti kiegészítést folyósítania, ha az ott hatályos családi ellátások magasabbak a Németországban fizetetteknél. Döntő tehát annak ismerete, hogy az Elterngeld azonos jellegű-e, mint a luxemburgi családi támogatások, tekintettel arra, hogy nem vitatott, miszerint az utóbbiak a Kindergelddel azonos jellegűek.

62. A 22. és azt követő pontokban leírt Kindergeld fő célja ugyanis „a gyermek minimális létfenntartási szintjének biztosítása” függetlenül a családtagok jövedelmétől vagy vagyonától és a szülők esetleges keresőtevékenységétől. Egyes esetekben a Kindergeldet magának a gyermeknek utalják ki.

63. A fentiekből következik, hogy amennyiben a Kindergeld célja annak lehetővé tétele a szülők számára, hogy a gyermek szükségletei folytán szükségessé vált kiadásokat fedezni tudják, annak végső kedvezményezettje a gyermek, nem pedig a szülő. A Kindergeld vitathatatlanul azonos jellegű a fenti 13–15. pontban részletesen leírt luxemburgi családi támogatásokkal. Ezen ellátásnak csak a gyermekek létezése a feltétele, mivel a nemzeti jogalkotó ezen ellátásnál a gyermekek személyes jogát vette figyelembe.

64. Az Elterngeld esetében előjáróban meg kell jegyezni, hogy a jelen ügyben sem az alapeljárás felei, sem a Bizottság nem vitatja annak az 1408/71 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének h) pontja szerinti „családi ellátás”-ként történő besorolását. Egyetértek ezzel a véleménnyel. Egyértelműen kitűnik ugyanis a kérdést előterjesztő bírósághoz és a német kormányhoz intézett felvilágosításkérésekre adott válaszokból, hogy ezen ellátást automatikusan odaítélik az egyes objektív kritériumoknak megfelelő

23 — A fent hivatkozott Knoch-ügyben hozott ítélet 40. és 42. pontja. Ebben az ügyben a bíróság kimondta, hogy a munkanélküli ellátások azonos jellegű ellátások az 1408/71 rendelet 12. cikke (1) bekezdésének első mondata értelmében, amennyiben a munkanélküliség miatt kiesett munkabér helyettesítésére irányulnak valamely személy létfenntartásához való hozzájárulás céljából, és hogy az ezen ellátások között különösen kiszámítási alapjuk és odaítélési feltételeik vonatkozásában fennálló különbségek a nemzeti rendszerek strukturális eltéréseiből adódnak. Lásd még az öregségi és előnyudj-ellátások halmozásával kapcsolatban a 171/82. sz. Valentini-ügyben 1983. július 5-én hozott ítélet (EBHT 1983., 2157. o.) 13. pontját) és a C-406/04. sz. De Cuyper ügyben 2006. július 18-án hozott ítélet (EBHT 2006., I-6947. o.) 25. pontját).

24 — A fent hivatkozott ítélet 10. pontja.

25 — A fent hivatkozott Dammer-ügyben hozott ítélet 12. pontja. Megjegyzem, hogy az ellátások kedvezményezettje azonosításának szükségessége az 1408/71 rendelet 76. cikkének és az 574/72 rendelet 10. cikkének szövegéből is következik, amelyek tartalmazzák az ugyanazon időszak folyamán „ugyanazon családtag után” járó jogosultságok halmozása kiküszöbölésének szabályait.

személyek részére a személyes szükségletek bármely egyéni és diszkrecionális megítélésétől függetlenül,²⁶ és hogy az egyértelműen az 1408/71 rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében felsorolt egyik kockázathoz kapcsolódik, mivel a családi kiadásokat viselő biztosítottaknak kíván a közösségnek az e kiadásokban való részvétele útján segítséget nyújtani.

65. Ezenkívül a Bíróság a Kuusijärvi-ügyben²⁷ hozott ítéletében kimondta, hogy az 1408/71/EGK rendelet 1. cikke u) pontjának i. alpontja és 4. cikke (1) bekezdésének h) pontja értelmében vett családi ellátásnak tekintendő az az ellátás, amelynek célja, hogy az egyik szülőnek lehetővé tegye, hogy egy kisgyermek nevelésével foglalkozzon, konkrétan díjazza a gyermeknek adott nevelést, fedezze a felügyelettel és a neveléssel járó egyéb kiadásokat, és enyhítse a keresőtevékenységből származó jövedelemről való lemondás pénzügyi következményeit.

66. Úgy vélem azonban, hogy az Elterngeld több vonatkozásban határozottan különbözik a luxemburgi családi támogatásoktól, egyrésztől céljaik és jellemzőik, másrésztől pedig kedvezményezettjeik tekintetében, és noha mind az 1408/71 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének h) pontja értelmében vett „családi ellátások” közé sorolhatók, az említett rendelet 12. cikkének értelmében nem „azonos jellegűek”.

67. A felvilágosításkérésre a német kormány által adott válaszból ugyanis az következik, hogy az Elterngeld célja elsősorban a családok segítése a létfeltételeik fenntartásában abban az esetben, ha a szülők elsődlegesen gyermekeikkel foglalkoznak, másodsorban pedig a szülők segítése – különösen közvetlenül szülővé válásukat követően – abban, hogy ezen időszakban maguk foglalkozhassanak gyermekükkel, ami azzal jár, hogy ideiglenesen teljesen vagy részben lemondanak keresőtevékenységük gyakorlásáról. Azzal a feltétellel, hogy a gyermeket eltartó szülő megszakítja vagy csökkenteni kereső tevékenységét, személyes jövedelmétől függően a gyermek első évére jogosult jövedelemkiesésének fedezésére, valamint a család létfeltételeinek fenntartását szolgáló segítségére.

68. A német kormány szerint az Elterngeld célja továbbá az ahhoz való hozzájárulás, hogy a szülők hosszú távon biztosíthassák létfenntartásuk gazdasági feltételeit. Azon végleges veszteségeket kell megelőznie, amelyek az állami támogatásoktól való függőség veszélyével járnak, biztosítania kell a család és a munkavállalás közötti választás szabadságát, és elő kell segítenie a gazdasági függetlenséget.

69. A fentiekből következik, hogy amennyiben valamelyik szülő, mint például U. Wiering, Trier város tisztviselője, a gyermeke felügyeletét látja el keresőtevékenységének folytatása helyett, az Elterngeld részben fedezi az e szülő által elszenvedett keresetkiesést, ami ezen ellátásnak jövedelem pótló vagy –helyettesítő rendeltetést ad.

70. E jövedelem pótló vagy –helyettesítő jelleget erősíti az a körülmény, hogy az Elterngeld főszabály szerint a korábbi bér 67%-a, amelynek havi legmagasabb összege 1800 euró.

71. Ezenkívül függetlenül attól, hogy az Elterngeld odaítélésének egyes kritériumai kétségtelenül kapcsolódnak a gyermekhez, így például létezéséhez és korához,²⁸ úgy vélem, hogy az Elterngeld céljaiból és jellemzőiből egyértelműen következik, hogy annak kedvezményezettje a gyermek felügyeletét ellátó szülő, és nem maga a gyermek. Azon 300 eurótól eltekintve, amelyet akkor is odaítélnek, ha a szülő semmilyen korábbi keresőtevékenységet nem végzett, azzal a feltétellel azonban,

26 — E tekintetben megjegyzem, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely ellátás csak akkor tekinthető szociális biztonsági ellátásnak, ha egyrészt nem a személyes szükségletek egyéni és diszkrecionális megítélése alapján, hanem törvényben meghatározott tényállás alapján nyújtják a jogosultaknak, és másrészt az 1408/71 rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében kifejezetten felsorolt kockázatok egyikéhez kapcsolódik. Lásd különösen a C-78/91. sz. Hughes-ügyben 1992. július 16-án hozott ítélet (EBHT 1992., I-4839. o.) 15. pontját; a C-85/99. sz. Offermanns-ügyben 2001. március 15-én hozott ítélet (EBHT 2001., I-2261. o.) 28. pontját és a C-333/00. sz. Maaheimo-ügyben 2002. november 7-én hozott ítélet (EBHT 2002., I-10087. o.) 22. pontját.

27 — A C-275/96. sz. ügyben 1998. június 11-én hozott ítélet (EBHT 1998., I-3419. o.) 60. pontja.

28 — Lásd a jelen indítvány 26. pontját.

hogy semmilyen tevékenységet nem végez teljes munkaidőben²⁹ azon időszak alatt, amikor e minimum átalányösszeget megadják a részére, az egyrészt a kereső tevékenység folytatása avagy nem folytatása és az abból származó jövedelem, másrészt pedig az Elterngeld közötti kapcsolat jelentősége tehát egyértelmű.³⁰

72. A fentiekből következik, hogy az U. Wiering részére szülői szabadsága alatt kiutalt Elterngeld nem azonos jellegű, mint a luxemburgi családi támogatások, és azt nem kell figyelembe venni az M. és U. Wiering gyermekei után esetlegesen járó különbözeti kiegészítés kiszámítása során abban az esetben, ha a német Kindergeld alacsonyabb az említett támogatásoknál.

2. A luxemburgi gyermeknevelési támogatás és a német Elterngeld

73. Amennyiben a kérdést előterjesztő bíróság által említett különbözeti kiegészítést a Luxemburgban hatályos két családi ellátás, azaz a családi támogatások és a gyermeknevelési támogatás esetleges kiegészítéseként kell kezelni, azt a kérdést is fel kell vetni, hogy az Elterngeld azonos jellegű családi ellátásnak minősül-e, mint a luxemburgi gyermeknevelési támogatás.

74. Emlékeztetek arra, hogy e támogatást a Wiering házaspár nem kérte, azt a CNPF hivatalból vette figyelembe a számítás során, és hogy komoly kétségek merülnek fel a tekintetben, hogy M. és U. Wiering jogosult lehetett volna-e e támogatásra.³¹

75. A kérdést előterjesztő bíróság által elvégzett, fent említett ellenőrzések függvényében a luxemburgi társadalombiztosításról szóló törvény 299. cikkének (1) bekezdésében szabályozott gyermeknevelési támogatás az Elterngeldhez hasonlóan arra irányul, hogy legalább részben fedezi az azon szülő által elszenvedett jövedelemkiesést, aki elsősorban a gyermekek családi otthonban való nevelésével foglalkozik, és nem folytat keresőtevékenységet, vagy nem részesül keresetpótló jövedelemben. Csak egy bizonyos összeget el nem érő családi jövedelem esetén kérheti a (1) bekezdésben foglalt elvtől való eltérés alapján a keresőtevékenységet folytató vagy keresetpótló jövedelemben részesülő személy a gyermeknevelési támogatást.³² Ugyanezen 299. cikk (3) bekezdése egyébiránt úgy rendelkezik, hogy a gyermeknevelési támogatás felére lehet jogosult az, aki lényegében félmunkaidőben keresőtevékenységet folytat, és elsősorban gyermekek családi otthonban való nevelésével foglalkozik legalább a rendes munkaidő felének megfelelő időtartamban, ami megerősíti a luxemburgi gyermeknevelési támogatás és a keresőtevékenységből származó vagy keresetpótló jövedelem kiesésének fedezése közötti kapcsolatot.

76. Úgy tűnik tehát, hogy mind a jellemzők célját, mind pedig az esetleges kedvezményezetteket tekintve a luxemburgi gyermeknevelési támogatást és az Elterngeldet azonos jellegű családi ellátásnak kell tekinteni.

29 — Lásd a jelen indítvány 5. lábjegyzetét.

30 — E tekintetben megjegyzem, hogy a BEEG az egyik olyan intézkedés, amely a BUSINESSEUROPE, az UEAPME, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött, felülvizsgált keretmegállapodás végrehajtásáról és a 96/34/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. március 8-i 2010/18/EU tanácsi irányelvnek (HL L 68., 13. o.) a Németországi Szövetségi Köztársaságban történő átültetésére irányul. A 2010/18 irányelv, valamint elődje, az UNICE, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött keretmegállapodásról szóló, 1996. június 3i 96/34/EK tanácsi irányelv (HL L 145, 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 2. kötet, 285. o.), amely az alapügy tényállásának megvalósulása idején volt hatályban, meghatározzák a szülői szabadság minimális előírásait. Úgy vélem, hogy a 96/34 irányelvhez és a 2010/18 irányelvhez csatolt keretmegállapodás azon esetekre vonatkozó rendelkezéseinek hiánya ellenére, amikor a tagállamok a szülői szabadság díjazására vonatkozó rendszereket vagy e tekintetben egyéb ellátásokat hoznak létre, azok elválaszthatatlanul kapcsolódnak magához a szülői szabadsághoz. E díjazási rendszerek címzettjei tehát szükségképpen azok a szülők, akik igénybe vették a szülői szabadságot.

31 — Lásd a jelen indítvány 34. pontját.

32 — Lásd a társadalombiztosításról szóló törvény 299. cikkének (2) bekezdését, valamint a jelen főtanácsnoki indítvány 18. pontját.

3. Összefoglalás

77. A fentiek alapján, a Luxemburgi Nagyhercegség által – az M. és U. Wiering gyermekeit megillető családi támogatások jogcímén – fizetendő esetleges különbözeti kiegészítés kiszámítása során az Elterngeldet nem kell figyelembe venni.

78. Ha azonban az a kérdés, hogy van-e helye a Luxemburgi Nagyhercegség által a családi támogatások és a gyermeknevelési támogatás címén esetlegesen fizetendő különbözeti kiegészítésnek, egy megkülönböztetést kell tenni: a luxemburgi családi támogatások címén esetlegesen járó különbözeti kiegészítés számítása céljából az összehasonlítás során csak a német Kindergeld vehető figyelembe, a gyermeknevelési támogatás címén esetlegesen járó különbözeti kiegészítés számítása céljából pedig az összehasonlítás során csak az Elterngeld vehető figyelembe.

VI – Véggövetkeztetések

79. A fenti megfontolásokra tekintettel azt javaslom, hogy a Bíróság a Cour de cassation által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést a következőképpen válaszolja meg:

Az 1996. december 2-i 118/97/EK rendelettel módosított és naprakésszé tett változatában a 2006. december 18-i 1992/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK rendelet 4. cikke (1) bekezdésének h) pontját, 12., 73. és 76. cikkét, valamint az 1408/71 rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1972. március 21-i 574/72 tanácsi rendelet 10. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az olyan családi ellátás, mint a német jogszabályokban szabályozott Elterngeld nem azonos jellegű az ugyanezen jogszabályokban szabályozott Kindergelddel vagy az olyan családi támogatásokkal, amelyeket a luxemburgi jogszabályok írnak elő, ezért azt a migráns munkavállaló gyermekei után esetlegesen járó családi támogatások különbözeti kiegészítésének számítása során nem kell figyelembe venni.